

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 6Cpr/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313201180
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1313201180.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete v právnej veci navrhovateľa: E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, V., zastúpeného Mgr. Dušanom Zatkálkom, advokátom, Ľudovíta Fullu 9/A, Bratislava proti odporcovi: ALISON Slovakia, s.r.o. so sídlom Tomášikova ul. 64, Bratislava, IČO 35 792 141 zastúpenému JUDr. Jurajom Žuchom, advokátom, Gorkého 3, Bratislava o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, náhradu mzdy, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh vo zvyšnej časti - o náhradu mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru a o určenie že pracovný pomer navrhovateľ u odporcu naďalej trvá z a m i e t a.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy konania v sume 0 euro, k rukám právneho zástupcu odporcu JUDr. Juraja Žuchu, advokáta, v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 31.01.2013 v spojení s podaním z 12.07.2013 sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru listom odporcu zo dňa 21.12.2012, doručeným navrhovateľovi dňa 04.01.2013, z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce a zároveň určenia, že jeho pracovný pomer u odporcu naďalej trvá a náhrady mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru odo dňa oznámenia., že na ďalšom zamestnávaní u odporcu trvá, vo výške 2.467 euro mesačne od 15.01.2013 až do času, keď mu odporca umožní pokračovať v práci.

Súd vec prejednal a po vykonanom dokazovaní, rozhodol podľa § 152 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), z dôvodu účelnosti o základe veci formou medzitymneho rozsudku dňa 11.12.2014, č. k. 6Cpr 1/2013- 228 tak, že žalobu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru navrhovateľa dňa 04.01.2013 listom odporcu zo dňa 21.12.2012 zamietol s tým, že o náhrade mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru, určení, že pracovný pomer medzi navrhovateľom a odporcom trvá naďalej a trovách konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí.

Z hľadiska právneho posúdenia dospel súd k záveru, že odporca pri okamžitom skončení pracovného pomeru navrhovateľa listom zo dňa 21.12.2012 a doručeným navrhovateľovi dňa 04.01.2013, z formálneho hľadiska dodržal zákonné hmotnoprávne podmienky ustanovené v § 70 Zákonníka práce a toto okamžité skončenie pracovného pomeru bolo dané z dôvodu, ktorý z hľadiska jeho skutkového vymedzenia nebol sporný a ktorý podľa záveru súdu možno subsumovať pod zákonný dôvod v zmysle § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. V danom prípade súd konštatoval, že potreba prerokovania okamžitého skončenia pracovného pomeru navrhovateľa zo strany odporcu zástupcami zamestnancov v danom prípade nebola daná, keď navrhovateľ nepreukázal, že by u odporcu pôsobili zástupcovia zamestnancov.

Voči tomuto rozsudku podal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu dňa 05.03.2015 odvolanie, o ktorom po predložení odvolaciemu súdu nebolo doposiaľ rozhodnuté, keď spis bol vrátený súdu prvého stupňa na zváženie, či vzhľadom na zamietavý výrok o základe sporu, nie je z hľadiska hospodárnosti vhodné rozhodnúť aj o zvyšnom nároku a až potom vec predložiť na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Podľa § 78 ods. 1 zák. č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení, platnom a účinnom ku dňu napadnutého okamžitého skončenia pracovného pomeru 04.01.2013 (ďalej len Zákonník práce), ak dal zamestnanec neplatnú výpoveď alebo ak skončil neplatne pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a zamestnávateľ mu oznámil, že trvá na tom, aby naďalej vykonával prácu, jeho pracovný pomer sa nekončí.

Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Právnym základom ďalších uplatnených nárokov, o ktorých doposiaľ nebolo rozhodnuté - určenia, že pracovný pomer navrhovateľa u odporcu naďalej trvá a náhrada mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru odo dňa oznámenia navrhovateľa, že na ďalšom zamestnaní u odporcu trvá, vo výške 2.467 euro mesačne od 15.01.2013 až do času, keď mu odporca umožní pokračovať v práci, je citované ustanovenie § 79 ods. 1 veta prvá a druhá Zákonníka práce, tzn. úspešný výsledok v spore o určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru.

V prípade mzdových nárokov z neplatne skončeného pracovného pomeru, ide o zákonný nárok ktorý patrí navrhovateľovi v sume jeho priemerného zárobku v prípade, že v konaní o neplatné skončenie pracovného pomeru súd zistí, že je žaloba odôvodnená a to za obdobie podľa § 79 ods. 1 veta tretia, ods. 2, príp. ods. 3 Zákonníka práce, pričom súd o tomto nároku rozhodne podľa stavu, ktorý je v čase vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods.1 O.s.p.). Náhrada mzdy ako ju upravuje § 79 ods.1, 2 Zák. práce je dôsledkom nesplnenia povinnosti zamestnávateľa pridelať prácu zamestnancovi trvajúcemu na ďalšom zamestnaní a má vo vzťahu k zamestnávateľovi charakter sankcie, ktorý v rozpore s ustanoveniami Zákonníka práce jednostranne zrušil pracovný pomer so zamestnancom a súčasne satisfakcie vo vzťahu k zamestnancovi a nie je ekvivalentom mzdy, ktorú si zamestnanec nemohol zarobiť preto, že mu zamestnávateľ neumožnil vykonávať dohodnutú prácu podľa pracovnej zmluvy.

Uvedené platí obdobne aj vo vzťahu k určovaciemu petitu, ktorým sa navrhovateľ domáhal v súvislosti s určením neplatnosti skončenia jeho pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa aj určenia, že pracovný pomer navrhovateľa u odporcu naďalej trvá, tzn. že tento nárok zákon (§ 78 ods. 1 a § 79 ods. 1 veta prvá Zákonníka práce) rovnako viaže na splnenie predpokladu úspechu v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Iný právny dôvod pre vyhovie takejto určovacej žaloby súd preukázaný nemal, nakoľko okamihom doručenia žalobou napadnutého okamžitého skončenia pracovného pomeru, listom odporcu zo dňa 21.12.2012 navrhovateľovi, a to dňa 04.01.2013, nastali právne účinky spojené s rozviazaním pracovného pomeru a týmto okamihom pracovný pomer navrhovateľa u odporcu skončil.

Súd v danom prípade žalobný návrh ako neodôvodnený zamietol v celom rozsahu a to - medzitýmnym rozsudkom dňa 11.12.2014, č. k. 6Cpr 1/2013- 228 v časti určovacieho petitu o neplatné skončenie pracovného pomeru navrhovateľa dňa 04.01.2013, listom odporcu zo dňa 21.12.2012 a konečným rozsudkom aj v časti mzdových nárokov z neplatne skončeného pracovného pomeru, uplatnených odo dňa oznámenia, že na ďalšom zamestnaní u odporcu trvá, vo výške 2.467 euro mesačne od 15.01.2013 až do času, keď mu odporca umožní pokračovať v práci a určenie trvania pracovného pomeru medzi navrhovateľom a odporcom, podľa § 78 ods. 1, § 79 ods. 1 Zákonníka práce, ktorých zákonným predpokladom je úspešný výsledok v spore o určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 5 O.s.p., trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v súlade so zásadou zodpovednosti za výsledok sporového konania, podľa ktorého vzniklo právo na ich náhradu v konaní úspešnému odporcovi, no vzhľadom k tomu, že právny zástupca odporcu uplatnené trovy konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísliť v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozsudku, súd rozhodol o ich náhrade tak, že mu priznal ich náhradu vo výške 0 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bratislava III v 4 vyhotoveniach, o ktorom rozhodne Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§205 ods. 1 O.s.p./

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.